

גבעת

גבעת חיים מאוחד

מלון פנימי ס'ה/23 י"ד בזמזח תשס"ה 21 ביולי 2005

סיכום פגישת צוות ניהול עם מזל מיוסט, 9 ביוני 2005

מידע והצעות בנושאי תנאי העסקה:

חופשה – לעובד זכות לחופשה שנתית, כאשר היציאה לחופשה צריכה להיות מתואמת לפחות שבועיים מראש ובהסכמת המעביד – "לשון החוק".

מזל ממליצה על יציאת כל מנהל וכל עובד כל שנה לחופשה שנתית.

החופשה מיועדת למנוחה ולמילוי מצברים. היציאה לחופשה כל שנה מונעת העמסת עלויות בענף משנים קודמות.

דיוני שכר – לקיים אחת לשנה דיון עם העובד על עבודתו – אופן הביצוע, תפוקות, שביעות רצון המנהל ושביעות רצון העובד מהעבודה. במידת האפשר, על-פי התוצאות העסקיות יובא לידי בחינה מחודשת נושא השכר.

במקרים של אי-שביעות רצון מתפקודו של העובד, מציעה לא לגרור כעסים ורטינות – פשוט לקרוא לעובד לשיחה, להזכיר ולהסביר שנית את הציפיות, לוודא שהעובד אכן מבין שיש חוסר שביעות רצון מעבודתו ומתפקודו. יש להגדיר מחדש את הציפיות ולהקצות זמן סביר לשיפור.

בונוסים – עובד שביצעו טובים מן התוכנית, או שהגה רעיון שגרם לחיסכון/ייעול/שיפור בענף, רצוי וכדאי לבחון מתן בונוס חד-פעמי שיבטא את ההערכה לביצועיו. כני"ל לגבי הישג משותף לכל עובדי הענף – שווה לבחון בונוס מחלקתי.

הערכה – יכולה להתבטא באופנים שונים:

מכתב הערכה

הוצאה לקורס/השתלמות/סופשבוע

ועוד...

בונוס אישי

תוספת שכר קבועה.

הערכה למאמץ משותף של עובדי הענף, כולם או רובם:

תעודות הערכה/טיול משותף/סדנא בנושא שייקבע על-ידי הרוב/יציאה לבילוי או ארוחת גיבוש, ועוד...

זכרו – העובד רוצה להתפרנס בכבוד ולהיות מזוהה עם הצלחה.

המנהל – כני"ל.

ההבדל ביניהם – לך כמנהל יש יותר סמכות, אחריות וכלים.

לכן, הפעל אותם בנחישות וברגישות.

סכמה והרחיבה – מזל מיוסט.

בהתנהלות הקיבוצית שלאחר ההפרטה, תוך כדי עידוד חברים ליציאה לעבודת חוץ לצד מגמה להקמת מרכזי רווח, מוטלת האחריות למציאת עבודה על החבר. כך יש ביכולתו להביא לידי ביטוי את כישוריו, כשרונותיו וחריצותו, וכתוצאה מכך גם את כושר השתכרותו.

במצב זה אין מקום למנהל משאבי אנוש בקיבוץ, בכל אופן לא במתכונת סדרן עבודה כבעבר, ובוודאי לא במשרה מלאה, שרק תטיל נטל כלכלי על הקיבוץ.

המתכונת הנכונה והמוצעת היא, העברת האחריות למנהלים בשטח – כל אחד בתחומו – בליווי ייעוץ מקצועי.

המנהלים מקבלים סמכות ניהולית רחבה, הכוללת אחריות, כאשר חלק מן האחריות היא טיפול במשאב האנוש – קליטתו, הדרכתו, העשרתו, ובעיקר – הבאתו למיצוי.

כפי שמנהל ענף יצרני דואג לתחזוק, לטיפול ולשמור על הציוד העומד לרשותו, כך הוא חייב לטפל במשאב האנוש, טיפול שוטף ורגיש, כדי להפיק את המקסימום מעובדיו, שכירים וחברים. היחסים בין חבר העובד בענף לבין המנהל הם בפועל יחסי מנהל-עובד.

משהחליט החבר כי הוא מעוניין להשתלב בעבודה באחד הענפים, ונמצא כי יש לו הכישורים והניסיון הנדרשים בהתאם, ומנהל הענף מסכים לקבלו לעבודה אצלו (נדרשת הסכמת המנהל – אין כופים עובד על מנהל), משאירים החבר והמנהל את שאלת השותפות הקיבוצית מאחוריהם ומסכימים להתנהג על-פי קוד יחסי עבדה של מנהל ועובד הכפוף לו (שאלת היות שניהם חברים בעלי זכויות ברכוש המשותף היא שאלה שמקומה ביחסי חבר – קהילה, לא בעבודה).

הדבר מחייב את ה"מנהל" להסביר ל"עובד":

סוג המשרה

שעות העבודה המתבקשות

האחריות

הסמכות

הכפיפות

המדדים להצלחה

אפשרויות הקידום

אופן ההיפרדות במקרה של אי-התאמה

והדבר החשוב ביותר, המביא להצלחה מרבית –

תיאום ציפיות והגברת ההזדהות עם פעילות

הענף והשגת תוצאות חיוביות.

משולחנו של יהודה

- לאחר הפסקה של פרסום השולחן בגין הבחירות שהתקיימו לפני שבועיים, ומאחר ונבחרתי לכהונה נוספת, אני שב לשולחן במתכונת הדומה לעבר.
- את עיקר דברי הפעם אני מבקש להקדיש לשני נושאים מרכזיים שעל סדר יומנו הציבורי: שיוך הדירות והצמיחה הדמוגרפית, ולבסוף מעט גם בנושאים אחרים.
- אפתח בדיווח, להערכת חשבו, מסיכום הישיבה הראשונה של ועד ההנהלה הנבחר, שהתקיימה ביום שני האחרון, ואת עיקריה אני מבקש להביא בכאן.
- א. ייעוד ועד ההנהלה – ניהול היישוב בכל תחומי הפעילות ואורחות החיים של הקהילה בקיבוץ.
  - ב. הסמכה של צוותי משנה לטיפול בבעיות הפרט, בסוגיות יום-יומיות, ובנושאים המחייבים פעילות ייעודית רצופה לאורך זמן: שיוך דירות, צמיחה דמוגרפית, פנסיה, מש"א ועוד.
  - ג. השלמה של בחירת ממלאי התפקידים והמוסדות שטרם נבחרו: ועדת ביקורת ומנהלת וצוות מש"א.
  - ד. קיום ההפרדה הניהולית בין ההנהלה הכלכלית וועד ההנהלה, ובצידה אפשרות למעורבות באמצעות שאילתות, ועל-פי הצורך והעניין גם בישיבות משותפות.
  - ה. בדגש מיוחד הועלתה סוגיית הקשר החסר שבין הנהלת הקיבוץ לבין ציבור החברים בשני היבטים מרכזיים: **הראשון** – העדר מידע עדכני, זמין ומובן, המובא לרשות הציבור. **השני** – קשר בלתי אמצעי בין חברי הוועד לבין כלל חברי הקיבוץ.
- להיבט השני חשיבות ומשמעות רבה לאור הריחוק הקיים בין ממלאי התפקידים לחברים, שחברי הוועד אמורים ונכונים לגשר עליו. **במילים ישירות** – במקום שמועות ומכתבים אנונימיים, גם עבור מבקשי מידע וגם עבור חברים המבקשים להתייחס, יהיו חברי הוועד כתובת לכל.
- להלן השמות של חברי ועד ההנהלה:** ראובן ליכטנר, אחוד טל, נעמי יבין, שאול אתר, ורד גנור, מירלה דיוויס, אלדד מגל, אסנת וולף.

שיוך הדירות

לפני המידע המתייחס לתהליך אצלנו, וכרקע – הבהרה תמציתית של מספר מושגי יסוד רלוונטים:

תב"ע – ראשי תיבות של "תוכנית בניין ערים". התב"ע של כל יישוב מגדירה את חלוקת השטחים של כל יישוב על-פי ייעודם: אזורים מגורים, אזור מוסדות אזרחיים, תעשייה, מבני משק, מבני ציבור, ספורט פנאי ונופש, דרכים, חקלאות ועוד. התב"ע הנה המסגרת הסטטוטורית – כלומר החוקית, ואין לחרוג ממנה ו/או לשנות ייעוד של אזורים ללא אישור גופי החוק המוסכמים.

קו כחול – גבול התב"ע של היישוב, שרק בתוכו ניתן להשתמש ולבנות.

תמ"א – ראשי תיבות של "תוכנית מתאר ארצית", אשר מגדירה את גבולות הגידול של כל יישוב, ולעניינו – כמה בתי אב ניתן לבנות בגבעת חיים.

החלטה 751 – החלטת ממ"י – מנהל מקרקעי ישראל, אשר אושרה בממשלה בשנת 1996 ועל-פיה אפשרי שיוך הדירות לחברים בקיבוצים. להחלטה מגבלות רבות. המשמעותית שבהן העלות הגבוהה של מחיר המגרש בעת השיוך – בפועל אינה מיושמת.

החלטה 979 – החלטה הנתמכת בתנועה הקיבוצית והמושבת, אושרה בממ"י ובגופי מדינה אחרים, ואישורה הסופי בידי שר האוצר מתעכב מזה שנים, בין השאר לאור התנגדות היועץ המשפטי לממשלה.

מבלי להיכנס לפרטי היתרונות והמגבלות שבין שתי ההצעות, אציין כי היתרון המשמעותי של הצעה זו קובע כי מחיר המגרש לחבר ולנקלטים נמוך לאין שיעור ביחס לקודמתה.

כיום מצויה ההחלטה בדיון חוזר של ועדת מנכ"לים ממשלתית, ועל אף לחצים רבים להשלמתה ברוח העקרונות והתנאים המקוריים, אין רואים בעין את סיומה.

פרצלציה – חלוקת המגרשים ביישוב על-פי תקנות וכללים מוגדרים. מסוכמת במפה המבוססת על תוכנית הבינוי על-פי חוק, כאשר בקיבוצים המצויים במרכז הארץ מוקצה מגרש בגודל 350 מ"ר, ואילו בפריפריה עומד גודל המגרש על 500 מ"ר.

תוכנית בינוי – תוכנית המסוכמת במפה בעלת תוקף חוקי, אשר מגדירה ומכתיבה את הגבולות של כל מבנה בתוך היישוב על-פי הכללים המוגדרים בחוק.

טבלת איזון – טבלה המשווה את הזכויות לשיוך של חברי היישוב. המושג מחייב הרחבה והבהרה החורגות מהתקציר לעיל, ומאחר ואנו עומדים בפתח יישומה, תועלה בקרוב ביתר פירוט בכתב ובעל-פה/וידאו.

עד כאן מושגים כלליים, אך מה "בתכלס" אצלנו – הפעילות שלנו התמקדה בשני התחומים המרכזיים של שיוך הדירות: התחום הפיזי/תכנוני והתחום החברתי ציבורי – העקרונות לשיוך, ובשניהם אנו עומדים בפני השלמה של הצעות ליישום והבאתן לדיון ולאישור החברים.

בתחום הפיזי – הושלמה הצעת הפרצלציה אשר גובשה בידי האדריכלית רותי רוהטין וועדת התכנון, ובכוונתנו לפרסמה ולהביאה לאישור. תהליך האישור יכלול שלב מוגדר של הסתייגויות וערעורים פרטניים שיידונו בצוות מצומצם, ובכל מקרה במטרה להגיע להסכמות פה אחד. לאחר אישור התוכנית יבוצע מהלך שמאות סופי, אשר יכלול, בנוסף לערך הדירות, גם את הערך היחסי של המגרשים, ויהווה את הערך הסופי של כל דירה, כולל המגרש, שיעמוד לרשות כל בית אב (ויובא לידי ביטוי בטבלאות האיזון).

בתחום הציבורי – הושלמה חוברת העקרונות לשיוך בפעילות מקיפה של צוות השיוך, ולאחרונה בשיתוף ההנהלות, בליווי והנחיה של עו"ד ארז לבנון.

ביום ראשון הקרוב אמור הצוות להתכנס לשיבה משותפת עם ועד ההנהלה לאישור החוברת המעודכנת של עקרונות השיוך לקראת הבאתה לדיון ולאישור הציבור. לחוברת המשלימה מצורף תקציר לחברים, שיפורסם מיד לאחר עידכוננו ואישורו בצוות.

אומר מראש כי התחום החברתי מורכב ביותר, ויש בו לא מעט סוגיות אישיות במהותן ויהיה עלינו לקיים נוהל של דיון וקבלת החלטות ציבוריות ובה בעת רגישות ומענה ראוי לבעיות פרטיות.

כל נושא השיוך משיק וקשור לבנייה המתבצעת כיום בקיבוץ. לא אסתיר את עמדתי כי כל נושא הבנייה בקיבוץ אינו מוסדר ואינו מתנהל כנידרש וכמתבקש בימים האלה, והצורך בהסדרתו דוחק.

עם זאת ועד לטיפול המקיף בהסדרת הנושא, יש מקום להדגיש מספר נקודות ענייניות בתחום זה:

- לא תהיה בנייה חדשה המחייבת היתר, ללא היתר בנייה מאושר.
- אין לחרוג מתוכנית הבינוי הקיימת, ובכל מקרה של בקשה לחריגה אך ורק באישורה של רותי רוהטין (תנאי לקבלת היתר).
- מתחייב בכל בנייה עידכון ואישור השכנים.
- מתחייב תיאום עם רכז הבניין בכל נושא שינוי התשתיות והפרדת רשת המים.
- מתחייבים הנחייה של ישראל יבנאלי ואישור של חשמלאי מוסמך בכל שינוי ברשת החשמל.
- מתחייבת שמירה על איכות החיים של השכנים: ניקיון, רעשים, שעות עבודה, עדכון והתחשבות.

אף שהארכתי מעט בנושא השיוך, אין הדברים אלא קטעים מקוצרים ומתומצתים, ובעיקר חסרים פרטים וליבון של בעיות והיבטים שיש בהם לעורר עניין ושאלות לקראת הדיון הציבורי. ואולי נכון לציין כי לא הצלחנו ללוות את התהליך עד עתה במידע עדכני ורציף, ובמידת מה נועדו הכתובים לעיל להשלים את החסר.

צמיחה דמורגפית

הנושא "בה" הידיעה" העומד לפתחנו. ארחיב בגבעתון הבא, והפעם ציון בלבד ליוזמה של רחל מרום וצביה יוגב להקמת צוות לקידום ויישום קליטת הבנים בקיבוץ, כתובת לכל המבקשים להצטרף ולהטות שכם. ואחרון וחשוב, הקשר שבין נושא השיוך לקליטה – להשפעה של קבלת החלטה 979 לעומת 751 משמעות חריגה על יכולת ההיקלטות של הבנים בקיבוץ מבחינת תנאי המימון לבניית בית וליתר דיוק המימון לרכישת מגרש עבור בניית הבית (ההפרש עלול להגיע לעשרות אלפי דולר!)

מקצת ענייני דיומא:

- נחנך בית סחל"ב, בפעוטון הישן מול ח"א. התודות לרבים שנטלו חלק בהכשרתו ובראשם רחל שטרן וצוות הבניין.
  - סדנת הקלנועים – הועברה למבוא של בית שרת. מקומה הקודם במסגריה לשעבר הושכר למוסך חשמל ומיזוג תמורת דמי שימוש.
  - השלב השני של ההרחבות בכספי מב"י מתחיל בשעה טובה בימים אלה ואמור להסתיים עד סוף השנה.
  - תהליך ההסבה של מערכת הקיטור לדודי הסקה מצוי בעיצומו ונקווה שיביא לחסכון המתוכנן.
- ולסיום משהו החורג מגדרות הקיבוץ – נכון שאין הדיון הפוליטי הציבורי מצוי במקומו, וממילא חסרה גם התייחסות פרטית פומבית, אך אי-אפשר להתעלם מהמתחולל בימים האלה בישראל ולשגות באשליות כי אפשר ומותר לנו לעמוד מנגד ולגלגל עיניים. שבת שלום

יהודה גלר.

תגובה לדף שחולק בתאי הדואר בעילום שם.

לחברים שלום!

בואו ניזכר לרגע, מה היה מצבו של המשק לפני כניסתו של אלון לריכוז משק.

חובות הולכים ותופחים ללא יכולת החזר, אמצעי ייצור הולכים ונשחקים בכל ענפי החקלאות ללא אפשרות להשקיע בחידושם, פריצת קופות הפנסיה בגלל חוסר יכולת לעמוד בתשלומים, חוסר אמון מצד הספקים שהולכו שולל פעם אחר פעם ולא היו מוכנים עוד לספק סחורה מבלי שיקבלו כסף ביד מראש, חוסר אמון מצד הבנקים ביכולתנו וברצוננו להתמודד באופן אמיתי עם הקשיים הכלכליים עד כדי סכנת "שבירת הכלים" והכנסת כונס נכסים.

כל מרכז ענף זוכר את ההתמודדות האינסופית עם הספקים, את ההתחמקות והשקרים שנאלצו להשתמש בהם כדי להשיג מעט תרופה לבעלי החיים, חומר חיטוי, הדברה וכו'.

לא פעם היה מסרב הגזבר לענות לצלצול הטלפון רק מפני שלא היתה בידיו תשובה לספק זה או אחר שרצה את הכסף על סחורה שסיפק לפני חודשים רבים.

מאז שנכנס אלון שפיצר לתפקיד מרכז משק, נהפכה הקערה על פיה.

גבעת חיים מאוחד ידוע היום כמשק אמין, שראוי וכדאי לעבוד איתו. סכין השחיטה של הבנקים כבר לא מונחת על צווארנו, הספקים רוצים מאוד לעבוד אתנו ואת ענפי המשק ניתן לנהל כראוי. כל זאת למרות השקעות של מיליונים שנדרשו על-מנת להמשיך ולקיים את ענפי החקלאות ולמרות המשך הקטנת החוב מדי שנה.

נכון שתמיד יש תחושה שניתן היה לעשות יותר, אולי ישנן השקעות שיוכלו להפוך את בית שרת וחדר האוכל לעסקים מצליחים, אך בכל סיכוי יש גם סיכון ואולי הגישה של לא להמר אלא לנוע בתבונה ובמתינות, במצב הנתון, היא זו המאפשרת לנו לצאת מהבוץ הכלכלי בו התבוססנו שנים. מעבר לכך: השיקולים שלנו כחברי קיבוץ אינם תמיד כלכליים: (ראה ההתנגדות להקמת גן אירועים בבריכת השחייה וההתנגדות למרלוג בטרם הוקם).

בראייה כלכלית גרידא כנראה שגם מס האיזון איננו נחוץ, אך כמוכן שאין לזה דבר וחצי דבר עם תפקודו של אלון, אלא עם רצוננו להמשיך לקיים פה חברה תומכת למבוגרים ולדלי האמצעים שבקרבה.

אלון, בצניעותו, בוחר (אולי בטעות) שלא לפרט את הצלחותיו מעל דפי היומן, לכן החלטנו שנעשה זאת במקומו.

לטובת המשק והצלחתו הכלכלית כדאי שכולנו ניתן גיבוי לאלון בהמשך דרכו הזוירה, האתראית והישרה אותה התווה מאז כניסתו לתפקיד.

בבואנו לבדוק את "עלויותיו הגבוהות" של אלון – יש לזכור את העובדה שעם כניסתו לתפקיד סיימו את תפקידם רכז המשק הקודם, הגזבר דאז – אריה רויז, הרכז הכלכלי – דב לבבי, וכמו-כן שני היועצים הכלכליים – שמוליק מגדל ואמנון הלפרין.

אין אנו מתנגדים לביקורת, אך ראוי שתיעשה לאחר בדיקת העובדות. כמו-כן אנו מוחים וסולדים מביקורת המופצת ללא חתימת כותביה – אותם חברים "עלומי שם" מוטב שיפעלו בתום לב, לא מתוך אינטרסים אישיים. כך לא ייאלצו להסתתר מאחורי מכתב אנונימי...

רכזי הענפים: אורנה חיים, גדי וולף, יורם גור וראובן אתר

בית העצה "חל"ב

בשעה טובה, נפתח הבית החדש של סח"ב. הפעוטון לשעבר, ליד רחבת חדר האוכל הוכשר והותאם ליעודו החדש: מקום מפגש, חוגים, הרצאות ומלאכה לחברים המבוגרים. חלל מרכזי רחב ומטבחון, שני חדרים צדדיים למלאכה ולקריאה, פינות ישיבה, טלוויזיה - והכל בנוחיות ובטוב טעם. **פאולי ומיכל** תרמו עבודות, עובדי הנוי דאגו לפיתוח סביבתי בחוץ, עם דשא, גינה וחניה לקלנועיות.

רחל שטרן: מאז סגירת "גבורות" היינו במצב המתנה, עד שיימצא בית מרכזי לפעילות סח"ב. נבחנו אפשרות להפוך את המועדון לחבר למרכז סח"ב, אבל, פירוש הדבר היה התארגנות מחדש כל יום, כי המועדון משמש לדברים נוספים. רצינו מקום שלא יחייב קיפול עבודות בסוף היום.

כשיהודה נכנס לתפקידו התקיימו פגישות והוחלט להקצות מבנה שלם לסח"ב, עד שנבחר בית הפעוטון הזה. הבית עבר שיפוץ לא מזמן, ולכן לא היה צורך בהשקעה - לא שברו קירות ולא הזיזו צנרת, רק התקינו לנו ארונות, צבעו וסיידו ובצעו תיקונים קלים.

בית סח"ב הוא מרכז יום. המיקום נפלא. מי שעובר נכנס, מציץ, נפגש עם אנשים, שותה כוס קפה, מדבר, העיקר לצאת מהבית, זה מרכיב חשוב בבריאות הנפשית של האדם הקשיש. בן אדם שיש לו סיבה לקום בבוקר, הוא אדם עם שיר בלב.

כל אחד מוצא לו את התעסוקה שהוא אוהב - ציור, סריגה או אריגה. חלק מהחומרים נשאר מגבורות, ואחרים נתרמו על-ידי אנשים. פעמיים בשבוע יש פעילות בהנחייתה של ורד קרסנטי. מפה יוצאים ומתארגנים לפעילויות חוץ.

ארוחת צהריים מוגשת במועדון, מחוסר מקום בבית סח"ב.

מי שרוצה לתרום לנו מחשב, שאצלו בבית כבר נחשב "ישן" - יבוא על הברכה. חבר שמרגיש שהוא יכול לתרום לנו חוג, הרצאה, טיולים או סיפורים - מוזמן.

ביום פתיחת בית סח"ב, נשאה מיכל אפרת דברים:

על מה אברך? כטובן, על המוגמר.

לא אדבר על ההמתנה הארוכה, לא על הבקשות והנדנודים. אני מבקשת לדבר על ההווה ועל העתיד. לפני כמה שנים היו בבית הזה ילדים קטנים, שיחקו בו, בילו, יצרו ולמדו. והנה - אנחנו ממשיכים באותו הבניין את אותם הדברים ממש. אני בטוחה שאפשר להנות מהם כגיל מבוגר כמו שנהנו הילדים. כל אחד ורצונותיו: מלאכת כפיים, שיחה שקטה, קריאה, משחקים ועוד. לקום בבוקר בהרגשה, שיש תעסוקה ובילוי כמה שעות בצוותא.

ולכן, תודה לכל הזומים, המאשרים, המתכננים והמבצעים - לא רוצה לשכוח אף אחד - חלילה! הרבה ידיים עסקו במלאכה, וגם אנחנו חיכינו הרבה זמן, ולא תמיד בסבלנות, אך אל פחד: יש עדיין מקום לשינויים, שיפוצים, תיקונים וכל מיני הצעות, וזה, אני מקווה, כבר יהיה ברוח טובה ובהערכה לכל אלה שנתנו מעצמם - כל אחד לפי יכולתו ואפשרויותיו ואני בטוחה, שברצון ובאהבה.

לכולנו חשק ורצון לבוא לבית סח"ב ולשהות בין קירותיו. לחיים ארוכים -

ולחיי העם הזה!

אני מאחלת לך
המשק על יתנו
כף-כף הרבה כבוד
כמו שנותנים לנו -

רות ארנזה

תאילנדי בקיבוץ

סוּרְדָט הוא בחור נאה, מטופח, מסופר בקפדנות – קצר מלפנים וצמה מאחור – מדבר קצת עברית וקצת אנגלית. בענף ההודייה קוראים לו פשוט דָט. נפגשתי אתו במגורי התאילנדים. השיחה בינינו התנהלה בעצלתיים, בגלל קשיי שפה.

מה שלומך?

בסדר גמור, עלא כיפכ...

ספר קצת על עצמך

אני נמצא כבר שנתיים בישראל, רוב הזמן בקיבוץ. אני עובד בהודים, עם גדי. באתי מתאילנד, מכפר קטן באזור אודון תאני, בצפון מזרח המדינה, קרוב לגבול לאוס ולנהר המקונג – רחוק מבנגקוק. למדתי רק שש שנים בבית ספר, כי להורים לא היה מספיק כסף לשלוח אותי ללימודי תיכון. אני בן 34, נשוי 11 שנים. כמעט כל השנים לא הייתי בבית, בגלל העבודה. יש לי בת בגיל שש. כבר שנתיים לא ראיתי אותה וגם לא את האשה. הם שולחים לי תמונות, ופעם בחודש אני מדבר אתם בטלפון. קשה לא להיות עם המשפחה, אבל מה לעשות... ככה זה בתאילנד. המשכורת שלי מהעבודה נשלחת אוטומטית לחשבון הבנק על-שם האשה בתאילנד. אני שולח איזה שלושת אלפים ש"ח, בתאילנד זה הרבה כסף. מתוך זה אולי אלפיים הולך להוצאה השוטפת של הבית, קצת להורים והשאר נשאר בבנק. הייתי רוצה משפחה יותר גדולה, עוד ילדים, אבל רק אם יהיה יותר כסף. אני לא יודע מתי תסתיים העבודה פה ומתי אחזור הביתה, למשפחה. זה תלוי בבעל הבית שלי. חברים שלי נוסעים לבקר את המשפחה, אבל אני רוצה לחסוך את הכסף. כשאחזור לתאילנד, אנסה להיות עצמאי, בעזרת הכסף שאני חוסך. אני רוצה משק משלי, לגדל ירקות, עגבניות ופלפלים – או מטעים. יש לי כבר בית משלי, ואם יסתדר, אולי אקנה אוטו. לא קשה לי בישראל. בתאילנד יותר חם ויותר לח. מה שקשה זה הריחוק מהבית, מהאשה והילדה. אין לי בעיה עם העבודה בהודייה, לא מפריע לי להזריק הרבה שעות, אני עושה מה שאומרים לי. לפני שבאתי לקיבוץ, עבדתי בקבוצה של קבלן לעבודות הודייה. אני מכיר טוב את העבודה, רגיל אליה ויודע מה צריך לעשות. טוב לי בהודייה עם האנשים מהקיבוץ. אני גר עם החברים שלי, בחדרים של התאילנדים. אתי בחדר גר עוד בחור. אנחנו ביחד אולי 18 בחורים תאילנדים, ארבעה עובדים בהודייה, שלושה ברפת – השאר בפרדס. יש לנו מקלחת ושירותים, וחדר-אוכל שהוא גם מטבח. לפעמים אנחנו מבשלים יחד, ולפעמים כל אחד מכין לעצמו, כמו שהוא אוהב. את המצרכים אנחנו קונים במרכול, ולפעמים נוסעים לנתניה או חדרה, לקנות בשוק, כי חסרים פה חומרים למאכלים תאילנדיים.

יש לך כל הדרוש בחדר המגורים?

אני לא צריך הרבה. יש לנו ציוד אישי, שמיכות ובגדים חמים – מצדי זה בסדר. אם קר בחורף, יש בחדר תנור, למרות שאם כולם מפעילים תנורים, אז נפסק החשמל. בקיץ המצב דומה, אומנם אין מזגנים, אבל יש מאווררים, ושוב, אם מפעילים כמה מאווררים יחד, יש קצר בחשמל...

אתם יוצאים לבלות?

רוב הימים אנחנו עובדים, ישנים ואוכלים. אין כמעט אפשרות לצאת ולבלות. בשבת אנחנו עובדים – לא יום מלא – נשארים בבית, נחים הרבה, רואים דיסקים של די.ווי.די מתאילנד. למעשה, אני חי פה למען הכסף בלבד, כמו שאר העובדים התאילנדים. פשוט אין לנו פה כלום, אין מקום לרקוד או לשתות. נסיעה לבילוי, נניח לנתניה, או אפילו לתל אביב, יקרה מאוד, ורחוקה. הייתי בתל אביב אולי פעמיים מאז שאני בקיבוץ. לפעמים אנחנו לוקחים מונית יחד, ולפעמים גדי לוקח אותי לצומת הרואה או לנתניה. לפעמים אנחנו נוסעים

לצומת באופניים, ומשם באוטובוס. אני משאיר לי איזה 600 שקלים לחודש כדמי כיס. זה מעט, אפשר בקלות לבזבז את זה בשבת אחת. אז לא יוצאים. זאת אחת הסיבות שאני מצליח לחסוך, כי בתאילנד המשכורת היתה נגמרת לי מייד.

בחגים שלנו אנחנו מקבלים יום חופשה, יש ארבעה או חמישה ימי חג בשנה, ואז אני נוסע לפגוש את הגיס שלי, שעובד באחד המקומות בגליל.

כמעט לכל אחד מאתנו יש אופניים. אנחנו אוספים חלקים שהושלכו לפח – בתאילנד לא משליכים דברים כאלה – ומתקינים מהם אופניים. לי יש אופניים שיונית נתנה לי, בהם אני נוסע לעבודה, לפעמים גם בלילה.

בזמני החופשי אני מגדל ירקות ליד המגורים שלנו – פלפלים, פאפאיה ועוד. זו תוספת רצינית למזון שלנו, כמו שאנחנו רגילים, בלי חומרים כימיים.

את הגינה אני עושה לבד, בזמן שהחברים שלי ישנים. אני גם מגדל ירקות לזרעים, לשנה הבאה.

אתה רואה טלוויזיה?

קצת. אבל לא שידורים מתאילנד, כי בטלוויזיה פה האנטנה מנותקת. אני רואה חדשות בעברית, לא מבין, אבל רואה תמונות... כשיש בלגן עם הפלסטינאים, פיגועים, אנחנו מביטים בתמונות, ומבינים, בלי מילים... פיגועים מפחידים אותי, בעיקר באוטובוס, בגלל זה אני מתיישב במושב אחורי...

איך אתה מרגיש פה, בקיבוץ?

האנשים בקיבוץ נראים לי אנשים טובים, פה ושם אומרים לי שלום... בדירות פנימה לא יצא לי לבקר, הייתי קצת בבית של גדי, וזהו. לפעמים לוקחים אותנו להוביל רהיטים, בתשלום, ואז אנחנו רואים איך חיים האנשים. לבריכה אנחנו לא נכנסים, לא יודע למה...

אני רוצה להגיד, שלא הכל בסדר אצלנו, פה במגורים. יש הרבה קלקולים כבר הרבה זמן, ולא מתקנים. אני לא יכול לדבר בשם החברים שלי, שעובדים בפרדס, אבל גם הבוס שלהם יודע. זה לא עוזר.

חמישה חודשים אין לנו טלוויזיה. אני עצמי תיקנתי מה שיכולתי, אבל זה תלוי באנטנה, את רוצה לראות?

(אנחנו נכנסים לאחד החדרים, המשמש כחדר טלוויזיה. החדר קטן וחשוך. ערימת מזרונים וכורסות מרופטות מול מכשיר טלוויזיה ישן, מהסוג שכבר מזמן לא רואים בקיבוץ – כבל האנטנה קרוע – רצפה שבורה ומזוהמת, מחנק, צחנה וריח עז של מזרונים מעופשים.)

ככה זה פה שנתיים, מאז שאני פה. בואי, תראי גם את השירותים. (מבנה השירותים מוצף מים ובוץ. מסביב לכלוך וצחנה. תא השירותים פרוץ, ללא דלת...)

בואי, תיכנסי לחדר האוכל, תראי איך אנחנו אוכלים.

(נכנסתי לברוך... חם, מחניק, זוהמה וריח רע! הקירות שחורים משמן ומפיח, השולחנות נוטים לקרוס, הכלים מזוהמים, כיריים ישנים – אוויר עומד – חורבה. אם מפעילים את המאוורר מתרחשת הפסקת חשמל – על מים חמים לא חולמים פה.)

***

מגורי התאילנדים, לשעבר ה"דניש קווארטר", בבטונדות הישנות בצמוד לאולם הפועל, ידעו ימים טובים יותר. כיום, המבנים הישנים ומה שביניהם זרועים לכלוך, שאריות מזון, בוץ, עזובה – והרבה הרבה אשפה. בכל מקום תלויים ומונחים בגדים וסמרטוטים, נעליים, גרוטאות, חלקי אופניים, מזרונים ישנים ועוד ועוד.

נפגשה והתרשמה דינה רמגי

גינת הירק של דט, המשתרעת סביב הבטונדות מטופחת להפליא. בערוגות צפופות וישרות גדלים שיחי פלפל, עגבניות בהדליה, פאפאיה, צמחי תבלין, חצילים זעירים, תפוחי אדמה, אפונה, חסה, סוגים של קישוא, דלעת, וצמחים שרק תאילנדים יודעים לקרוא בשם.

תודה

מאמרו של בועז, שהתפרסם בגבעותון לפני שבועיים נגע ללבנו. המאמר מהווה כתב אישום חמור לנו לכולנו. בועז מציב לפנינו מראה גדולה, בה משתקף פרצופנו המכוער:

- פגיעה חמורה באשה מבוגרת, מבלי שאף אחד נחלץ לעזרתה.
- כריתת עצים.
- אנרכיה מוחלטת בתחומים מסוימים.
- חוסר מאמץ לאכוף חוקים ותקנות, ומכאן, כל דאליס גבר.
- חברה אדישה שאינה מנסה להגן על עצמה.

תודה לך בועז על האכפתיות והכתיבה היפה. נקווה שיש ביכולתן של מילים להביא, ולו במעט, לשינוי באורח חיינו.

עובדי הנוי

.....

תוספת לפינת הנוסטלגיה – בית התרבות

תכנון בית התרבות נעשה בידי קולומן הגרי, שלמד שרטוט ואדריכלות.

את הרעיון לפתוח את הבית בערבים לקפה ובילוי הגה פלוס, ואז פנו לאלכס קסטן, שתכנן והכניס את השינויים הדרושים, מטבח, בר וכו'.

מימי

חג הקיבוץ

חום יולי הגיע ואתו ה-14 ביולי, שהוא יום ההולדת של הקיבוץ, ולהבדיל, יום הבסטיליה... אז חגנו בצרפת ברוב פאר, וחגגנו אצלנו בצניעות... יומיים לפני כן, הזמינו ילדי המרכזון וצוות המבוגרים את החברים לקפה ועוגות נהדרות, מעשי ידיהם של ההורים. הדשא קושט בפרחים שהכינו הילדים, וצפינו בכמה הופעות נחמדות של הילדים. הושקעה עבודת הכנה, וכל הכבוד לכם ילדים שאתם שומרים על מסורת ונותנים משקל וכבוד למורשת.

למחרת, ביום חמישי חלקו הילדים שי נחמד למבוגרים וכבדו את החברים בכוסית יין, ושוב הורגשה נוכחות הראויה ליום הזה.

את מודעת החג הכינה אסנת בר, בטוב טעם ועם הרבה תזכורות – תמונות מימים של פעם.

בליל שבת התכנסו ברחבת הדקל כ-150 אנשים לחוג ביחד יום הולדת 73 לגבעה. היו רבים שלא הגיעו, והסיבות...? כך שהיתה אווירה של קיבוץ קטן.

פאולי, ערה, תלמה ונעמי שרו שני שירים שנכתבו בקיבוץ בשנות ה-40, לילי קליין ברכה במזל טוב, הפעמון הישן צלצל, וברכנו עם כוסית יין. אסתר גבע הקריאה מקמה "הידד לגבעה, הידד ליוזמה". להקת "נהגי הפרדות" מאיילת השחר – חברה צעירים, מנגנים ושרים – הובילו בשירי ארץ ישראל, כאשר מילות השירים הוקרנו על רקע תמונת משלנו מהעבר ומהווה.

כולם ניסו לזהות מי בתמונות... חלקם כבר מבוגרים וחלקם כבר אינם. תודה לכל אלה שעזרו.

בהמשך הקיץ יהיו עוד כמה אירועים – פרטים בהמשך, ובאופן הרחוק-קרוב, חגי תשרי.

***

אנחנו יודעים ומכירים אצלנו הרבה אנשים עם כשרונות בכל התחומים, נגינה, שירה, ריקוד ועוד. אנחנו מצפים להתעוררות, יוזמה ונכונות לקחת חלק. בבקשה פנו אלינו, וניתן את כל העזרה הדרושה.

נעמי ואיציק משי

גבעתון

מלל טוב

לזיוו ופליית
להולדת הבן טול
ברכות לטבא עולי
לטבא רבה שרוליק
ולכל המשפחה הענפה

מלל טוב

לשרה והלל שטל
להולדת הנכדה
בת לתומר וגלית בהרדוף
ברכות למשפחה

מלל טוב

לזיכורה הוכמן
המלאת לה 80
וברכות חמות
להולדת הנין הראשון – עמית
נכד לתמר ומשה
בן לאבירם ושירה בכרמיאל

לעמית ליכטר

עם סיום שרותך הצבאי
פקחי עיניים, למדי את האור
נצלי את החופש, קחי את הדרור.
לך שלוחות ברכות חמות.

ועדת צעירים ובית גבעת חיים

טלולה

נפתחה חנות יד-שנייה ועתיקות
צמוד לקוסמטיקה

שעות הפתיחה:

יום ה' 15:00 20:00

יום ו' 10:00 15:00

שבת 10:00 16:00

הציבור מוזמן

טלי בן שלום

